

REDACTIA

Arad, Str. Anlich (Adam)

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 1/2,
an fl. 5; pe 1/4 de an
fl. 250; pe 1 lună fl. 1.

N-rii de Duminecă pe
an fl. 2.—

Pentru România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscripte nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Anlich (Adam)

INSERȚIUNILE

se și în armonie: prima-oară
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia-oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Hoții celebri.

(Uș.) Ungaria veche era odinioară celebră cu tipurile bicherești. Rózsa Sándor a rămas tipul legendar al acelor vremuri. Sunt scriitori cari se chiar și entuziasmează de tipul lui Rózsa Sándor, căci el a săvârșit și acte patriotice, cu „ostoroșii” săi anume a luat și el lupta contra austrieșilor în 1848.

Credeam, că era nouă a îngropat pe vecie tâlhăria legendară din Ungaria.

Cu uimire ne pomenim însă, că Ungaria modernă în scurtă vreme și-a revendicat trista celebritate de odinioară. Ungaria a devenit o celebritate europeană prin defraudările sale.

Ziarele europene încep a vorbi astăzi despre capitala țării și despre centrele provinciale ca și odinioară despre Bakony.

Istoria milenară ne învață, că din destrăbălarea stăpânirii nobilești stilnice și corupte s'au născut tipurile „szegény-legényilor”.

Apariția tumultuoasă a defraudanților încă trebuie să-și aibă cauza sa, căci e signr, mai presus de toate, că acești defraudanți n'au căzut din lună, ci au resărit aici între noi ca și buruiana rea pe pământul necultivat.

Casurile doar' ni-or explica fenomenul. N'avem să cerem casuri imprumut, căci avem loco două cauze actuale celebre. Și atât doar' ni-a fi destul pentru un articol.

Aproape de trei săptămâni se pertractează procesul Panetei dela oficiul erarial din loc. Sunt trași în judecată cassariul și alți 5 funcționari de a doua mână, unul dintre ei e chiar numai simplu scriitor, plus și jidanul care afirmativ a făcut samsarlicul cu banii furați de tot 95.000 fl. în valută austriacă.

Furtișagul s'a făcut ani de zile fără genă, cassariul umbla mai mult beat decât treaz și cheltuia nebunște și nime habar n'avea de isvorul banilor săi.

Unul dintre funcționarii ascultați ca martori, dl Abafy Gyula, care altfel nu e amestecat în furtișag, fășionează înaintea tribunalului, că dînsul a dat la revizuire de urma primei defraudări de 3000 fl. S'a dus la momentul directorul Végh Aurel și i-a înștiințat cazul. Acesta l' provoacă să gândească ce vorbește, că e lucru mare. Abafy se ține că dînsul nu e omul care vorbește înainte de a cum-peni lucrul, eată actele ele vorbesc. Directorul îl dimite cu aceea, să lase actele acolo, că va cerceta treaba. Și jumătate de oară, zice dl Abafy în fășiunea sa, tremurau ca varga cei din palatul erarial. Abafy e citat apoi înaintea directorului, care îi spune, că treaba e tocmită și nu e nici o supărare.

Face arătare apoi și unui comisar ministerial, dar' treaba rămâne moartă și așa se începe furtișagul în mare până ajunge la suma de 95.000 fl.

După descoperire se aruncă în temnița cassariul cu doi colegi și samsariul lor și se mai iau în judecată trei amărâți de subalterni. Directorul Végh

Aurel moare repentin înainte de pertractarea finală, ear' mititeii stau pe banca acusaților de trei săptămâni, de unde au să meargă în pușcărie Ear' poporul va trebui să pună la loc paguba prin contribuție.

Asta-i povestea primului cas.

La comitat se știe, că se aduc Dumnezeu știe de pe unde oameni sub diferite titluri patriotice și familiare și se institue în posturi. Așa a ajuns și „panye Krivan” de Krivány și cassariu la sedria orfanală. Panye Krivan în scurtă vreme devine proprietar de case în Arad, își ține villă în Tușnad, și călătorește întreaga Europa centrală, din an în an face băi de mare, ba când îi era frig acasă iarna se ducea prin Egipt de iarna ori mai bine zis vara. Cum-cum nu, destul că în întreg comitatul nu avem decât vre-o 2 solgăbirăuși puși să lucre pentru fibraele de gentri, la masa orfanală ajung însă deodată 2 funcționari la poziții de încredere. Domnul Al. Pecican de president al sedriei orfanale și dl Efr. Barb de controlor.

Vicișpanul scrupulos în minuțiozități, cași avarul în cheltuiala chibritelor, face scontre și el și fișpanul cu comisia scrutătoare cu toate, cel puțin de patru ori pe an, căci așa e prescriș, și nu dau de lipsa obligațiilor de valoare de vre-o 288.000 fl., cari ar umplea un dric de căruță. Era însă între acele obligații și avearea unui minorean, care acum cerea majorenisarea, și panye Krivan a plecat comod pe clasa primă la Hamburg, ear' de acolo în America, unde de sigur că ride în pumni de orfanii jefuiți și de stăpânirea sub care atât de comod a furat.

Astăzi sunt aici 3 exmiși guverniali, ear' mâne bietul controlor și president luați în judecată și vor pătimi pentru păcatele altora.

Va zice lumea, că de ce nu și-au făcut datoria și dînsii? Despre dînsii toată lumea știe, că sunt oameni onorabili și n'au luat parte în furt. Panye Krivan însă avea mare putere și era mare patriot, și din faptul, că acești doi osândiți de soarte încunjurau și ocazia de a se întâlni cu prietenii lor din copilărie pe stradă, ca să nu-i vadă cumva stăpânii că dau binețe agitatorilor, putem concluda că la ce rol de umilintă au fost dînsii expuși în oficiu, și că pentru dînsii ar fi fost identic a se juca cu capul, ori-ce scrupul ori banuală. Cu un cuvânt au trebuit să se supună rinduelilor de sus.

Asta-i povestea casului al doilea.

Politia orașenească stă cordon pe malul Murășului, ca fetele române să nu cânte pe malul Murășului afară de oraș cântece românești, când se duc dela lucru acasă, ca să nu vatem cumva urechile patriotice și cu paza gării și lăcașurilor agitatorilor, ca nu cumva să se strezure în oraș vr'un Ureche, ori te miri ce tiner de agitator, apoi cu paza jocurilor, petrecerilor sociale, nunților și a întregii răsufări ieșită din gură românească.

În atâta învălmășală de lucru cum

să fi văzut ea orgiile cassariului Băcs Nandor dela oficiul de dare săvârșite în localul vis-a-vis de ea la cofetierul samsar Scheinberger?

Ear' vice-comitele e ocupat cu vânătoarea agenților politici românești din provincie, după Urechiă umblă de ani de zile, cu eruarea oamenilor cari abonează „Tribuna Poporului”, cu cine unde umblă, cu brinele și cosițele fetelor împletite în tricolor, cu colorile praporilor din biserică, cu slujbele preoților și cu prelegerile învățătorilor, cu doinele tineretului, cu mișcări revoluționare și cu blciul din Cermeiu unde a consignat 40 de gendarmi și un escadron de husari, să prindă pe moș Olariu, că și-a făcut cruce de cea navală pe bălcu.

Da, pentru aceasta trebuie batalioanele de gendarmi sporite. Las', plătească țeara potera, ca să alerge calea mînzului după copite de cai morți, ear' tâlhării să aibă vreme a jefui cassele publice de sute de mii și milioane, pe cari ear' hoțul de păgubaș, bietul popor are să le întoarcă în cassa statului, căci statul doar' nu poate rămânea de pagubă?

Plătim dar' poliție și gendarmerie, ca se ne maltrateze și apoi de-asupra și pagubele furtișagurilor făcute la spatele lor.

Îl neîndoios lueru că banii publici sunt neasigurați la noi, și aceasta trebuie să aibă o cauză.

Negreșit. Oficiantul astăzi nu e altceva decât un „fogd meg” al stăpânirii. Pe cei de stat îi numește guvernul după meritele lor patriotice și aceste sunt: maghiarizarea numelui, activitatea de maghiarizare socială asupra Românului. Nimenea nu se uită la degetele dînsului, că ce face cu ele, ci la gura că ce blasfemie vomează asupra tot ce nu e maghiar.

La administrație e terenul și mai vast. Aici e asilul oamenilor necalificați și a parveniților, și în mâna acestora se depune averea orfanilor, asigurarea și moralitatea publică. Resoane mai înalte politice pretind, ca român să nu fie în slujbă. Accia au sbicatul în mână și puterea discreționară. Ei, și ce sunt sutele de mii defraudate sub oblăduirea lor, că doar' tot poporul le plătește. Numai maghiarizarea să dea înainte, căci acesta e scopul suprem al ocăruierei și scopul sfințește mijloacele.

Eată cauza. E sistemul care ne-a robit pe noi și averile noastre samsarlicului politice de maghiarizare.

Ei, și când noi o spunem aceasta, când o spunem că întreaga țeară e subminată de jafuri, precum am spus-o în Nrul de nou incriminat al „Tribunei Poporului”, ne chiețați în judecată și ne aruncați în temnițe.

Suntem doar' condamnați să stăm cu mâinile în stn și ne uităm cum jefuesc dirigătorii statului și ai comitatului sute de mii și milioane, și să n'avem drept a striga? Să așteptăm până panye Krivan va binevoi a depeșa din America, că a sosit sănătos cu banii orfanilor noștri, și să ne mulțumim cu atâta că procurorul va prinde un balek?

Și procurorii acestia sunt o curioasă specie de oameni. Pe cât de gurariți sunt ei la procesele noastre de presă, pe atât de muți sunt la pertractările hoțiilor oficioase, precum arată și pilda pertractării panamiste ce acum se desvêște la baroul din Arad.

Afacerea gimnasiului român din Brașov. Foile magiare anunță, că comisia ministerială exmisă la Brașov în chestia gimnasiului, a înaintat deja raportul său ministrului de instrucție. Acesta încă în cursul lunii lui August se va pronunța în afacere în mod definitiv.

Din Austria. Fruntașii partidelor nemțești opoziționale, după consfătuiri de mai multe zile au hotărât a nu primi invitarea contelui Thun de a intra în convorbiri „neobligătoare” cu el asupra principiilor pe baza cărora ar voi el, în înțelegere cu Nemții și Cehii, să întocmească legea despre egala îndreptățire a limbilor. Indată ce s'ar stabili această prealabilă înțelegere măcar numai asupra principiilor, contele Thun promisese a desființa imediat pedeca cea mare și cauza obstrucționismului — ordonanțele editate de Badenii.

Cei trei delegați, cari aduseră această hotărâre a partidelor la cunoștința ministrului-president, și încă în scris, motivată, avură cu el și o convorbire mai lungă, în decursul căreia îi expuseră și mai pe larg motivele. Fruntașii partidelor anume au găsit, că atât acele principii, cât și amănuntele planuței legi ar fi pentru Nemți mai nefavorabile decât chiar ordonanțele; și peste tot cereau necondiționat, înainte de a intra în ori-ce fel de discuții, desființarea aceloră.

Astfel dar' toată truda contelui Thun, de a îndestuli pe Nemți, de a face posibilă astfel lucrarea în parlament, prin urmare de a trece în acesta proiectele despre reînnoirea pactului economic și a serba în pace și armonie iubileul împărătesc, au rămas zădarnice.

Și totuși o micuță licărire de speranță încă mai există, căci și grupul proprietarilor mari liberali, alăturându-se și el decisiunilor partidelor suspomenite a exprimat, în rezoluțiunea sa specială, dorința ca „să se continueze în opintirile, pentru a se putea ajunge la o înțelegere indispensabilă și astfel la pacea dimlăuntru”.

Intimii contelui Thun cred îndreptățite speranțele ce se pun în această micuță licărire; ba s'ar părea că chiar el însuși crede în optimismul său, căci voește să convoace ședințele parlamentului pe timpul celor mai mari arșițe din luna lui August.

Alte știri destul de demne de încredere earăși spun, că în proximele zile se așteaptă decisiuni din cele mai importante dela cercurile normative.

Vânătoare criminală.

(Ș.) De mult, vânătoarea după suflete este cea mai nobilă pasiune a guvernanților noștri. Moldovân Gergely și d'alde Alexits sunt vânător scump, pe care smulgându-l din turma naționalităților, guvernul credea că a săvârșit cine știe ce ispravă mare.

S'a convins însă în curând că de parte de a fi câștigat ceva, a perdut: poporul, țărănimea a început a se

feri nu numai de cei prin cari guvernul credea să ne slăbească, dar de tot ce emană dela stăpânire.

Starea asta trebuie lecuită, — și a zis faimosul Hieronymi. Și eată-l în vara anului 1894, pe cele mai mari călduri, cutreerând Ardealul, cu gând să se apropie de țărâna română, pe ai cărei șefi în urma verdictului dela Ciuj îi credea compromiși în fața obștei. A pățit însă o rușine care l'a costat... portofoliul!

D'atunci ministru maghiar nu s'a mai coborât între țărâni români.

Vânătoarea nu a încetat însă, ci din contră, se practică pe o scară mai întinsă și cu mijloace cât se poate de perverse.

Astfel s'a făcut legea pentru dotația clerului. Desigur, se vor ajuta numai preoții cari se vor legătul a face servicii guvernului. Ear' în perspectivă e pus un proiect de lege care să ne crească învățatori. Va să zică o fabrică de „adevărați patrioți“... Cam ca nenorociiți din Bihor, cari pentru a putea servi la stat și-au vândut sufletul Satanei, lăpădându-se până și de dulcele nume românesc.

Șovinistii dela „Nemzeti Szövetség“ s'au apucat și ei de această vânătoare criminală.

Ne este tuturora cunoscută „excursia de pe valea Crișului“... Nesocotiiți crezuseră că o să găscască suflete române de vândut pe valea în care zac osămintele lui Iancu. Au pățit însă o rușine pe care ei înșiși au fost siliți s'o mărturisească.

Se vede însă treaba că „patrioții“ uită ușor. Ori că prea sunt mulți între d'ășii din neamul lui Israil, pe cari când îi dai afară pe ușă, se reîntorc pe... fereastră. Destul că acum cu privilegiul excursiunii pe la Deva și Sas-Sebeș, cei din „Nemzeti Szövetség“ eară au căutat țărâni români. Dacă ar fi prins unul, de bucurie desigur că l'ar fi pus în fruntea mesei — la banchet — și numele lui cunoscut era să fie din Adria și până în Carpați. Știm însă, că nici un țărân român n'a fost curios să vadă nici pe frumosul Păzmândy, nici vre-un alt perciunat din tabăra care continuă a se face de ris colindând Ardealul cu gânduri ce nu se vor realiza câtă vreme există codru și vale, adăpostul scump al mult năpustitului popor român.

Cu toate acestea „Egyetértés“ și alte ziare maghiare își încep raportul spunând, că la tâmbălăul unguresc din Ardeal au participat și... mulți țărâni români!

Pentru-ce această grosolană minciună?

Pentru-ce această insultă adusă țărânilor noștri?

Desigur numai pentru-ca „patrioții“ să acopere earăși cel mai nou fiasco al lor. Pentru-ca fiasco la Brad, rușine la Măcău și rușine și în Ardeal, chiar și pentru publicul unguresc prea era să fie mult, și el era să zică: Ei bine, dacă nu merge, lăsați lumea în pace, n'o mai zăpăciți cu declamările Păzmândy—Barabás!...

Da! Dar' atunci „patrioții“ de bălci ar fi fost primejduți să-și închidă taraba, și în cazul acesta unde era să mai declameze, să-și poruncească banderii, să consume banchete și numele lor să fie vecinic prin gazete?

Haide, deci, tu minciună, prin care au scăpat atâția criminali de pedeapsa meritată! Haide și tu calomnie, care ai amărit atâtea suflete!

Și puse alături, minciuna și calomnia din ziarele maghiare merg de mi-

nune și reușesc a dispune publicul maghiar pentru moftangii dela „Nemzeti Szövetség“, așa, că cetind rapoartele false și laudele ce ei înșiși le fac, societatea maghiară crede, că Herczeg dela Budapesta și Institutoris (de ce nu-și maghiarisează numele?) al nostru sunt cine știe ce eroi, salvatori ai neamului arpadian.

La tot cazul sunt oameni deștepți, căci eată, au reușit să atragă în jurul lor și țărâni români, ceea-ce Hieronymi nu putuse face, deși pusese în mișcare întreg aparatul administrativ al țării...

Așa se înșală Ungurii ei înșiși pe ei.

Până când vor continua cu acest sistem de șarlatanie, e treaba lor! E sigur însă, că cu cât se vor minți mai mult, cu atât mai scump au să plătească frauda.

Tot așa de sigur este, că ori-cât vor continua cu vânatul lor printre Români, nu se vor alege cu nimic.

Îndeosebi țărânul român de comediantii rîde, ear' pe șarlatanii îi disprefuește.

Înșelat nu se lasă!

Un pătrar de milion — șterpelit.

— A doua panamă aradană. —

Sâmbătă, după încheierea foii noastre ni-a sosit vestea despre o noua panamă aradană. Pe stradă, prin hotele și cafenele, pretinzându-și numai de hoția cea mai nouă se vorbea. Foile locale au apărut în ediție separată și au vestit lumii, că la Comitat au fost șterpeliti peste un pătrar de milion de florenți din banii orfanilor. Hoțul se cheamă Krivány János, este cassariul sedrii orfanale.

Cum s'a descoperit? Presidentul sedrii orfanale, dl Alexandru Pecican, primind Vineri rugarea minoreanului Almay Olivier, în care acesta cerea să fie declarat maiorean, — a ținut de necesar să cerceteze actele lui Almay și mai ales să vadă de suma ce-i compete, sumă depusă spre administrare. Spre acest scop a luat cu sine pe controlorul Efrem Barb și pe protocolistul Bela Hanacsek și au deschis cassa. Hărțile de valoare ale lui Almay erau într'un convolut, hărțile de câte 10.000 — 1000 fl. Când au desfăcut convolutul cei trei funcționari comitatensi, au rămas consternați, căci hărțile nu erau valabile decât celea de-ăsupra, ear' celelalte erau furate și înlocuite cu hărți ordinare. „Ni-au furat hărțile!“ a exclamat dl Pecican. Însemnăm la acest loc, că protocolistul comitatens Vörös Vidor stăruia ca să se amâne de așteptată scontrarea și numai la repetitele stărnite ale dlui Pecican s'a învoit, ca să se cerceteze hărțile de valoare.

Cine e hoțul? Lucrul a fost îndată evident. Hoțul numai cassariul Krivány János a putut fi, care e în concediu deja de trei săptămâni, ca să-și vadă de sănătate. S'a făcut imediată arătare despre el la Vice-comite și la Comite, ear' acestia la procuratură. Că nu începe îndoiială cine-i hoțul, e evident din cele desvoltate. Cumnatul lui Krivány, Purmann Iozsef funcționar la comitat, auzind de cele descoperite la cassa, a alergat imediat la Vicecomitele cu o scrisoare primită dela cumnatul său Krivány. În această scrisoare cassariul hoț își mărturisește fapta, alătură încă 15 mii pe se-ma familiei și spune că a plecat din Hamburg la America. Drept îndemn la furt zice că i-a servit faptul că nu se putea împăca cu sărăcia și voia să trăiască bine. Notăm, că hoțul Krivány e fiu de cișmaș din Lipova. De fapt el trăiește bine la perfecție de câți-va ani încoace. A cumpărat la Arad vreo șapte case. La băile din Tușnad are o vilă proprie, unde de prezent i-se află familia, soția cu 5 copii. Se vede că de mai mulți ani el fură în dragă voie și cu manoperea lui iscusită, de a lăsa numai o singură hârtie valabilă de de-ăsupra, a știut înșela pe toți controlorii, căci la scontrarea cassei până acum nu s'a putut descoperi nimic. Despre luxul fantastic al lui Krivány mărturisește împrejurarea, că un singur covor din Tușnad i-a costat peste 1000 fl.

Ce sumă? După descoperirea primă s'a

înțepuit imediat o scrupuloasă scontrare a cassei. Se credea la început, că va lipsi cel puțin un milion, căci cu sistemul acela Krivány putea fura peste un milion. A fost însă mai — binevoitor și a furat numai 259.000 fl. din banii orfanului Almay și alți 9200 fl. de la alți orfani, cu totul 268.200 fl.

Unde-i Krivány? Ultimele scrisori li-a datat din Hamburg, de unde se vede că a plecat la America, ducând cu sine suma considerabilă. Poliția de aici a depeșat imediat la cea din Hamburg, dar de acolo n'a sosit răspunsul că un individ cu numele Krivány nu e cunoscut, nici în lista pasagerilor nu obvine. Se vede deci că a știut să-și esopereze un pașaport fals, cu care a scăpat în America.

Banchet de adio. Celebrul hoț înainte de a pleca a mai adunat în jurul său pe toți acei prieteni și lingăii cu cari de câțiva ani încoace împreună benchetua aproape toată noaptea. Intre acești prieteni loc de frunte ocupă proto-cassariul comitatului, Schweger Lajos, nedespărțit tovarăș al lui Krivány. A dat în onoarea lor într'un elegant otel de aici o masă festivă, care a costat sute de fl, și la care șampania curgea riu.

Perchisiții domiciliare. Poliția a dispus îndată, că la casa lui Krivány să se facă perchisiție. O comisie în frunte cu căpitanul Green a intrat în odăile cele luxuos arangate, unde nu era nime acasă. A găsit toate încuiate, dar' cu ajutorul unor chei au deschis mai multe pufte, de unde au lăsat diferite hărți suspecte. S'a făcut totodată perchisiție și la Tușnad, în vila doamnei Krivány. E poate de prisos să mai spunem, că soția hoțului a fost consternată de cele aflate. Se zice, că dînsa n'a avut cunoștința de nimic. În urma unei depeșe, zice se, doamna Krivány ar fi plecat la Arad, ca să fie de față la perchisiția ce se va face.

Se vorbește la întreg orașul, că la a doua perchisiție s'au găsit trei părechi de chei wertheimiane cari se potrivesc la Cassa orfanală. Este deci evident, că e vorbă de o hoție ordinară și nu defraudare.

Cheile proprii. Iscusitul hoț n'a putut ajunge la cassa decât avînd trei chei. Din oficiu dînsul avea însă numai una, a doua era la controlor și a treia la presidentul sedrii. S'a constatat deci, că a trebuit să aibă un rînd de chei proprii, cu cari a putut să dispună de hărțile de valoare. Pentru a erua cum a ajuns în posesiunea cheilor s'a depeșat la fabrica Wertheim din Viena, de unde însă încă n'a sosit răspuns.

Averea sequestrată. Aflăm, că întreaga avere a lui Krivány a fost astăzi pusă sub sequester.

Comisie ministerială. În urma depeșelor trimise ministrului de interne au sosit ieri la Arad o comisie de trei, exmisă din ministeriu: Vajda Otto, consilier ministerial, Gonda Zoltán și Ujváry Aladár, înalți funcționari la ministeriu. Aceștia au luat din parte competentă informații asupra fraudului și primul paș a lor a fost, că au luat cheile de cassa dela vice-comite, dela presidentul sedrii și dela controlor, și le-au sigilat. Au ascultat pe dl president Pecican și imediat au pornit o scontrare radicală a întregii casse comitatense.

Scontrarea decurge neîntrerupt chiar și în momentul când punem foaia sub presă! Au constatat o scandalosă controlă.

Alte amănunte până acum nu se știu.

Stări din comitat. Scandalul panamist din centrul comitatului ne revoacă în memorie și lucrurile petrecute, în miniatură, și în administrația din comitat. Cine nu cunoaște cazul fostului notar Zacharias, azi în temnița din Aiud, care ani de zile a jăfuit din banii comunii și cheltuia nebunește chiar aici înaintea nasului șefilor săi. — Un alt caz, între altele: Fostul notar Mózses Mihály din Boros-sebeș, ducea viață de boier pe banii administrației; nopți întregi benchetua în șampanie cu comisiile de controlare, ce i-se arătau și lui câte-odată în pragul canceleriei. El totdeauna era „curat“ înaintea comisiei controlătoare. La moartea lui însă — peste 3000 fl. dispăruți din cassa comunală. Să nu se uite, că Mózses băcși, ca mulți alții din comitat, era rudă de aproape cu Măria Sa Dl vice-comite.

Serbarea dela Constanța.

Cuventarea

d'lui ministru I. I. Brătianu,

„Au trecut 32 de ani, Sire, într'o zi de primă vară, la cea-altă extremitate a țării, un vas mic cu flamura străină acosta nu departe de podul lui Traian și dintr'însul pe neașteptate debarca un tânăr Principe, căruia România îi încredințase destinele sale.

A fost binecuvîntată acea zi și lungă cale a parcurs de atunci poporul nostru sub înțeleapta conducere a Majestății Voastre, care oă cu oră a pus peatră sănătoasă la clădirea ce întreprinsese.

Dela ea au trecut 32 ani și astăzi, la aceste c'aste redevenite române, pe un pod mai falnic de cât acel al vechiului împărat, Regele României a venit într'acest port, ultima verigă a lanțului puternic care leagă marea de țara noastră, a venit să dea avînt mișcării noastre maritime, presidînd botelul a două mari și frumoase bătămente pe cari înălțaua tricolorul național.

Sire, ca și întreaga operă a renașterii României, întreprinderea serbată astăzi nu e improvizație îndră-neată a unui moment. Ea este fructul unor hotărâri conștente și răbdătoare, și se desvoltă potrivit aspirațiilor și nevoilor reale ale țării, mulțumită încrederii și iubirii tot crescînde care leagă pe Majestatea Voastră de poporul său. Ea e fructul acelei aspirații care în 1866 conducea condeul Majestății Voastre când trăja prin România calea cea mai scurtă între Europa și India. Ea e fructul acelei cugetări, care în 1893, la inaugurarea podului „Regele Carol“, zicea:

„Aruncăm acum o privire mai departe pe mare, pe această nemărginită cale de apă, unde se încrucișează nenumăratele drumuri ale mișcării întregii lumi, cari Prin portul de la Constanța, podul peste Dunăre ne deschide această cale largă, care va spori într'un mod neașteptat relațiile noastre comerciale și va asigura desvoltarea noastră maritimă.“

Sire, însemnătatea acestor relații se poate măsura prin nesățul zilnic mai aprig cu care Occidentalul cătră regiunile Orientului, ale celui Orient, care după ce intrase în curs de lungi veacuri în viață omenirii întregi, de veacuri parea mort pentru progres și care astăzi, sub impulsurile tot mai vii ale culturii europene, renaște la viață și civilizațiune. Cătră el pe întrecute Statele Europei dau curs forțelor lor de expansiune: Bătăntul Egipt, răscolbit până în adâncimile mormintelor sale, des-alegiate arcaele străvechi ale înfloririi și redevine o țară de belșug. Japonia e în plină mișcare de progres. China — simbolul imobilității — își vede mările brăzdate de flote și câmpurile străbătute de căi ferate. La porțile noastre chiar, Asia minoră, leagăul civilizațiunii greco-latine, de atîta vreme amorfă și tresaltă la șeratul primelor locomotive și în fața Constanței se clădește o linie ferată care își va avea extremitatea pe golful Persic.

Răsăritul lumii se mișcă și renaște. Și această mișcare, ca o mână divină, ne schimbă în așași situația geografică: pătă ei extremitatea izolată a unei civilizațiuni, ne găsim astăzi pe calea cea mare care leagă două lumi. Precum la apusul Europei, garile Rinului privind cătră America, tot astfel la Răsăritul ei sunt chemate la mare viitor garile Dunărei, privind cătră Orient, și dimpreună cu viitorul lor economic, România va vedea crescînd în așași însemnătatea ei politica, a cărei desvoltare ea o caută, nu prin agitațiuni și frământări primejliose, ci prin afirmarea energiei sale pacifice și rodnice.

Aceste adevăruri nu puteau rămîne străine acelor cari ni-au redobândit Dobrogea. Ei de la început au înțeles că noua provincie nu trebuia să vegeteze corp mort alăturat coastelor noastre și ați conceput, Sire, acele lucrări mărețe, cari au refăcut o parte vie și esențială a organismului românesc, asigurînd astfel tot odată și trănicia recuceririi Dobrogei și desvoltarea României întregi.

Sire, valorile mișcătoarelor mări se îndreptează aceste vase către Constantinopol, punte a două cantinente, și către Alexandria, la porțile canalului de Suez.

Ați acordat unuia n mele M. V. Facă cerul, ca demn de această onoare însemnată, să-și îndeplinească întreagă menirea desvoltînd zilnic pe timpuri senine avuția țării, înfruntînd cu tărie mânia valurilor când furtunile îi vor încerca.

Ați permis, ca celelalte să poarte numele grațios al A. S. R. Principesei României. Fie, ca timpuri îndelungate să-i ducă slava către mări din ce în ce mai îndepărtate.

„Facă ceriul, ca năncetat drumul lor să crească și cu el să crească prosperitatea țării și să se îndeplinească legitimele ei aspirațiuni către cari atât de sigur o conduce M. V.

„Să trăiți, Sire!
„Să trăiască, M. S. Regele!
„Să trăiască AA. LL. RR. Principele și Prințesa României și Augusta Lor familie.

M. Sa Regele, ridicându-se, a rostit cu glas vibrant de emoțiune, următoarea calduroasă cuvântare, care a făcut o puternică impresiune asupra tuturor:

La inaugurarea podului peste Dunăre am prevestit că această măreață lucrare ne va deschide adevărată cale comercială și că în curând steagul român va fâlfâi în porturile cele mai departate. Presimțirea Mea s'a împlinit mai de vreme decât puteam nădăjdui și izbăvirea de astăzi aruncase de mai înainte vasele sale binefăcătoare asupra tinerii noastre marine comerciale, care luase deja de fapt stăpânirea mării prin un număr încă restrâns de vase, în fruntea cărora strălucea „Prințesa Maria“.

„Feara împărtășește convingerea Mea, că comerțul meu se va dezvolta într'un mod neașteptat prin navigația maritimă. Datorim dar' Corpurilor leguitoare ca s'au putut sfârși astăzi două vase mari și poateza unul pe numele Meu.

Nu mă îndoiesc, că acest nou și falnic vas se va înfățișa cu vrednicie în rândurile acelor bastimente impunătoare, cari înfruntă valurile furtunoase și asigură mișcarea comercială a lumii.

„Carol I.“ împovăra cu „Elisabeta“ frumosul nostru încrucișător, de mult cunoscut de toate marinele, trebuie să ducă cu mândrie steagul nostru peste Ocean și să vestească și în alte continente ce avânt puternic România a luat și cum prin o muncă statornică și un război victorios ea a cucerit în loc de înfrângere între statele din Europa.

Cu inima plină de bucurie mulțumesc pentru cuvântarea calduroasă care 'Mi-a fost adresată și ridic paharul Meu pentru un viitor fericit al marinei noastre comerciale, ca și a celei militare, sigur fiind că amendouă, în împlinirea datoriei lor departe de țară, vor fi însoțite numai de o singură simțire, vor fi călăuzite numai de un singur gând: Patria și cinsta națională, și că pe vasele lor, ori unde ele se vor afla, va răsună strigătul așa de scump nouă tuturor: Să trăiască România!

Vorbirea aceasta a fost acoperită cu strigăte entusiaste de „Trăiască Regele!“

NOUȚĂȚI

Arad, 18 Iulie n. 1898.

O oală răcită. Am comunicat în săptămâna trecută știri triste din Bilhor. Am arătat cu degetul pe acei învățători uitați de sine și de Dumnezeu, cari și-au părăsit limba și legea și au trecut în tabăra dușmanilor noștri. Eată, că dintre aceste ei prăpădite una își ridică glasul într'o foaie ungurească. Învățătorul Karacsony József, până mai daunăzi Crăciun, deolară în „B. H.“, că el și-o scoate de fală a fi trecut la Unguri, ba apelează și la alți învățători să facă asemenea... Face-vă-ți cruce, învățători români, aruncați o mână de țărână în groapa celui mort pentru noi și zice-ți-i: Dumnezeu să-l ierte, că păcat de moarte a făcut!

Mica artistă Aurelia Cionca, copilă de 9 ani și favorita Carmen Sylvei, a dat Viena seara un concert în Sibiu prin conștiința violonistului Czerny. Admirabila băiețică a încântat publicul cel mare și distins cu piese din Schumann, Chopin, Haydn și

Beethoven, fiind frenetic aplaudată. Mica artistă este fiica profesorului Cionca din București și nepoata părintelui Mihai din Sibiu. Părinții au fericirea de a vedea geniala copilă dezvoltându-se și fizicește în deplină sănătate.

Tabloul lui Horea la expoziția din Paris. Am anunțat și noi, că artistul pictor din Iași George Popovici lucră la tabloul lui Horea, care-l va espune la expoziția din Paris. Maghiarii luând notă despre aceasta, varsă foc în contra noastră și a pictorului român, care are cutezanța să prezinte pe Horea ca martir, pe când el n'ar fi fost decât un ucigător de Unguri, fiindcă cu oamenii săi a omorât peste 4000 de Unguri. Drept aceea, numind tabloul o eternizare a unei minciuni, ziarele maghiare cer intervenția guvernului, ca numitul tablou să nu fie espus la Paris.

Defraudări fără sfârșit. Nu trece zi, fără ca foile patriotice să nu anunte câte 2—3 defraudări de cea mai mare cu bani din casele publice; ale statului, comitatense, ori comunale; de cele mici, ori mai mult particulare, pe la bănci, institute, nici nu mai vorbim. Cea mai nouă defraudare se vestește din Pojon, unde un funcționar dela percepția de dare, Mihályovics Oszkár, care a fost însărcinat la primărie cu stringerea dărilor, a tulit-o zilele acestea. S'a descoperit, că a pungășit casa cu o sumă mare, care însă nu s'a putut încă constata, căci cea mai mare parte a cărților a nimicit-o. Să trăiască patrioții! Atât de puțin suntem, în cât ar trebui ertat și patricidului — a zis cel mai mare și cel mai cinstit Maghiar, Széchenyi, încă la anul 1848. Prin urmare ce mai voiți, ce tot strigați? Așa cere „rendszer“-ul.

Samsarul Pázmándy — descoperat. Pázmándy de desperare pentru că numai găsește nicăieri încredere la ai săi s'a bolnăvit. În urma scrisorii lui Rimler, care l'a amenințat că va veni dela Viena ca să-l învețe omenie, Pázmándy cere ajutorul poliției, căci nu numai Rimler vrea să-l bată, dar' și tinerimea naționalităților s'a conjurat în contra lui, ca să-l — spânzure. Din scrisoarea lui Pázmándy, publicată în numărul din urma al lui „Magyarország“ reiese clar, că s'ermanul samsar falit a ajuns în stare de compătimit, — a nebuluit. Rugăm pe cei din apropierea lui să le fie milă de fostul lor tovarăș și se-i spună, că tinerimea naționalităților nu și murdărește mâinile cu asemenea indivizi.

Potop de jidani galițiani, fugiți d'acolo în urma turburărilor, tot încă se revarsă aproape întreg în Ungaria. Foile din Budapesta vestesc, nu-i vorba, că guvernul, mai ales cei din comitatul Zemplinului, au luat „strajnice măsuri“ de a pune stavilă potopului, dar' noi toate acestea nici nu le credem, nici nu le ținem de serioase, fiind odată stabilit, că numai aceea se întâmplă în Ungaria ce permit jidani și numai aceea este oprit ce poruncesc jidani să fie oprit. Cu cât sunt mai mulți cu atât mai curând prăpădesc lumea creștină, deci să vină numai cât de mulți. Noi nu dăm absolut nimic pe măsuri cât se poate de „strajnice“, când e vorba de jidani. Sodoma, Sodoma.

Anticități romane în Buda. Sub conducerea unui profesor universitar s'au început săpăturile în Aquincum, adică în Buda de azi, pentru a descoperi rămășițele fostului oraș roman. Lucrările s'au început acum vre-o 2 săptămâni și vor ține până la finea lui August. Până acum au eșit la iveală numai case de locuit, în cari s'au găsit unele întocmiri d'ale încălzitului, cari samănă mult cu sistemul de încălzire cu aer cald de astăzi. Lângă fostul templu al Dianei s'a găsit și un cap al acestei zeițe, cu care a fost împodobit vre-odată acest templu. În giurul caselor de locuit s'a găsit o grămadă de lucruri d'ale căsniciei, cățărane de aur, precum și monede din secolul 3-lea.

Urmările grandonomiei patriotice. Acum câteva luni, un comediant-cântăreț ungar, cu nume de Serly, adunase un „daltársulat“, adică un cârd de tingi-tangliști maghiari,

spre a răspândi gloria și mărirea neamului și pe acest teren. Isprăvile au voit să și-le înceapă, chiar dela începutul lumii, din Anglia, de aceea se duseră mai întâiu la Londra. Se înțelege că au pățit-o rău, reprezentanții în ale cântării ai „zevzecilor culturii“, cum zice însuși „Magyarország“ dela 5 Iulie: au concertat în cele mai de pe urmă spelunci, și ne mai putând câștiga nici câțiva creștări pentru a-și cumpăra pâine, s'au imprăștiat, care încătre putea: în America, în Absinia și printre Zului Kaferi, doar'—doar'... Scriu s'ermanii artiști din toate părțile și colțurile lumii să le vină în ajutor cei de acasă. Unul dintr'înșii, povestește „Budap. Hirlap“, dela 17 I. c., din care scoatem aceste informații — cu nume de Varadi „a venit înderēt până la Berlin, dar' mai departe nu putu! lipsele și nevoile? au doborât într'atâta, în cât în amărăciunea sa a încercat să se sinucidă;“ acum zace greu bolnav în spital“. etc.. Vezi ce face grandomania patriotică; Dar' aici ar fi și cel mai potrivit pentru surorile: Emke — Temke — Demke. pentru „Nemzeti szövetség“-uri; aici să-și îndeplinească conștiințele datorințele; toată lumea și noi le-am aduce laude pentru asta. A se îmbulzi însă acolo unde te răsping, unde ti vine lumii greață de pacațelurile maghiarizatoare, este o nebulie, care se va desigur răsbuna, precum să și răsbună.

Incuisiția cu tortură. Cetim în „Národnie Noviny“ următoarele: Solgăbireul de aici Ujhelyi Attila a poruncit eri să prindă pe uliță pe băiețelul de 10 ani Francisc Simo și să-l aducă în cancelaria lui. Aici l'a încuiat dela 10 oare înainte de ameză până la 5 oare după-amezi cu întrebarea dacă el, băiatul, a umblat pela case spre a aduna lumea să vină într'u întimpinarea redactorului osândit Pietor, care se întorcea din Budapesta, în ziua de 24 Iunie. Băiatul e cam mărginit, prin urmare mai știe D-zeu, ce a stors din el domnul incuisitor. În oarele de prânz a pus de l'au închis singur-singurel, într'o odaia cu feresti cu gratii. După-amezi, adică după prânzul solgăbireului, căci băiatul a rămas nemâncat — solgăbireul din nou a încuiat pe băiețelul, până la 5 oare. Înainte de a-i da drumul, solgăbireul i-a cumpărat un litru de cireșe și 3 cornuri... Solgăbireul așa dar' a torturat pe s'ermanul băiețel prin foame timp de 7 ceasuri.

Casul este cât se poate de revoltător, dar' se ține „rendszer“-ul cel asiatic Bánffyán. Te mai miri, că cum poate deveni cineva anarhist?

Revista „Albina“ din București a publicat în ultimii săi doi numeri un articol des. re Șaguna din peana domnului G. Adamescu. În numărul mai nou a dat portretul lui Șaguna.

Convocare. Reuniunea învățătorilor gr. cat. din A. Diaconal părților sătmărene apart. diecesei Oradane își va ținea Adunarea generală anuală la 4 Aug. n. a. c. la 9 ore din zi în comuna Jidani, la care P. S. D., ca membri ai reuniunii sunteți invitați. Diurnul vi-se prestează prin comuna bisericească resp. politică în urmarea ord. Inalt. min. de interne nr. 85,046/896 și a Sp. d. vicecomite nr. 10,152/896. Membrii ordinari ai reuniunii să notifice prezidiului scusele pentru eventuala lor absență; precum și doritorii de a diserta cu ocaziunea adunării, elaboratele să le trimită la prezidiu cu 8 zile preve. Competințele și restanțele sunt a se răspunde până la 1 Aug. st. n. a. c., la din contră numele restanțierilor se vor ceti în public prin cassariul reuniunii, iar' aceia, cari vor aștepta să fie provocați la solvire prin avocatul reuniunii, vor suporta și spesele procesuale, precum și aceia debitori, cari nu au amorsat 20% din capitalul împ. mutat din cassa reuniunii. Doritorii de a lua parte la prânzul comun, să se însinue până la 1 Aug. la dl Alexandru Cuuc Inv. în Zsadány. (Urmează programa). Dr. Felician Bran, pres. archidiacon; Georgiu Ptiaciu, notar.

Din naivitățile „Tribunei“ celei acreditate. A publicat earșă o serie de articole sub titlul de: „Slavii din monarchie și panslavis-

mul“, pline de ignoranță, neorientare conplectă, și mai ales de copilării, par că ar fi scrise de un seurt la vedere băiețandru cu păr vâlvoi sau așa ceva; cum zic lucruri atât de patentat copilărești, încât cu tot materialul seu „sensațional“ și bun de exploatat din punctul de vedere patriotic, nici o foaie, fie cât de nebulă din Budapesta, nu li-a dat copilăriilor acestora nici cea mai mică atenție. După o așteptare chinuitoare, că nu o mai bagă nimeni în seamă pe „Tribuna“ cea nouă, nici chiar spre pildă zurbagioica de „Magyar Hirlap“, li vine în sfârșit drăguței lui Dăian într'ajutor una din Cluj; cea mai tineră, dar', — drept și adevărat — cea mai obscură, cea mai de nestat cu cea de vorbă. Și drăguța lui Dăian (cea neprihănită și totuși acreditată) se ocupă serios cu ea din Cluj, și încă pe pag. I imediat după articolul de fond. Ascultați numai un pic cum:

„Magyar Polgár“, organul guvernamental din Cluj, a remarcat (Cinste și mândrie!) articolul nostru. Slavii din monarchie și panslavismul“. Sub titlul de „Okos beszéd“ (Vorba înțeleaptă) guvernamentalul aglomoroază în prim-articol o mulțime de vorbe nu numai neînțelepte, ci chiar proaste.

(Observați ce distincție fină filosofico-politică face între neînțelept și prost; par că ar fi scris-o vr'un băiat de cl. VII.

Citând câteva prostii d'ale observării, campionul drăguței lui Dăian se indignează:

„Așa serie „Magyar Polgár“. Noi fără hesitație ti spunem că a scris o nebulie. „Tribuna“ n'a scris nici odată așa ceva. Noi nu vrem nici un fel de robie. Și pe formă energice vom combate pe toate. Cu atât mai virtos pe cea maghiară, care constituie tirania minorității.“

Apoi ear' urmează aprecieri ale mândrei din Cluj, în urma căror drăguța din Sibiu nu se mai poate stăpâni și erupe cu toată vehemența drăguțului seu director și al „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

„Și nenorocitul „M. P.“ spune apoi că dorește o direcțiune politică mai rațională.“ Cum înțelege „M. P.“ aceasta? Crede doar' că România vor ceda ceva din pretenșiunile lor? Crede că în aspirațiunile noastre vom merge ca racul? Atunci se înșală amar — și poate să-și pună pofta în cuiu!

Și apoi să mai zică cine-va că „Tribuna“ lui Coroian-Daian nu e ziar serios! Cine îndrăznește a afirma așa care desigur este cel puțin un om neferos, sau un om de rea credință, care nu lasă în pace pe cel ce cu atâta energie ține sus steagul falnic (fie și numai odinioară) și cu atâta pricepere și înțelepciune „dirigează“ averea națională. Salveție, directorule!

Pinteza în Arad. Înțelegem pe calfa lui Jeszenszky. Aceasta prezență atâta va să zică că biuroul lui Jeszenszky iar' și comandează o Revoluție românească,

Zola către Brisson. Colonelul Piquard și maiorul Eszterházy sunt încă tot în închisoare preventivă. În contra lor decurge cercetare pentru falsificarea de acte și spionaj. Cea din urmă noutate în afacerea Dreyfus e. că Zola a publicat o nouă adresă, de astă dată presidentului Consiliului de ministri, Bisson. În această adresă Zola reimprespătează cele zise odinioară în scrisoarea către Faure, pentru care are proces. El declară pe Dreyfus din nou de nevinovat și insistă în numele dreptății, ca să se revideze întreg procesul în contra prizonierului de pe „insula dracilor.“ Scrisoarea lui Zola e senșională.

Păziți-vă sănătatea! Tuturor celor-cc sufer de boale de piept, de boală de apă, de mistuire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, guturai, durere de ochi și alte boale lăuntrice, apoi pentru boale de copii, se recomandă cu multă căldură medicamentele Kneippiane.

Se pot căpăta de-adreptul sau prin postă dela farmacia dlui Dr. Iulius Schopper în Oravița (Krássó-Szörény m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere, ori-cui gratis și franco din numita apotecă!

Posta Redacției.

Dlul Aurel Grozda în S. La Boiș!
Secretarul „Asociațiune 1“ Sibiu. N'am primit până acum nici o hârtie, prin care sa ne fi cerut date asupra foil noastre. Ne stîind ce date doriți nu vă putem răspunde la prevocarea din 16 Iulie a. c.

Editor: Aurel Popovici-arcianu.
Redactor responsabil: Ioan Russu Sarianu

Invitație la abonament

Decidem prin aceasta abonament pe al III-lea Quartal resp. al II-lea sem. 1898 la

„TRIBUNA POPORULUI“

Condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, sunt cele următoare:

In Monarchie:

Pe un an fl. 10.—
Pe 1/2 an „ 5.—
Pe 1/4 an „ 2.50
Pe o lună 1.—

Pentru România și străinătate

Pe un an franci 40.—

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu 2 fl. pe un an, având o întindere de 8 pagine: cele 4 pagini ale foii de zi, plus un adaus poporal de 4 pagine.

Domnii cari se abonează la foaia de zi cu 10 fl. pe an, nu au să mai plătească nimic pentru adausul poporal dela numărul de Dumineca.

Administrația
„TRIBUNA POPORULUI.“

Bibliografie.

„Treizeci de ani de domnie ai Regelui Carol I. Cuvântări și acte. Vol. I. 1866—1880. Volumul I. 1881—1896. Edițiunea academiei Române. București 1897.

„Biblioteca Noastră“ de sub direcțiunea dlui Enea Hodoș profesor în Caransebeș apare în fiecare lună.

Numerale apărute până acum sunt: Nr. 1. S. Secula, „Realități și Visări“, novelete. — Nr. 2 Iosif Bălan, „Iancu de Hunyad“, cerc. istorică. — Nr. 3. și 4. G. Coșbuc, „Versuri și Proză“. — Nr. 5. Gr. Alexandrescu, „Fabule alese“. — Nr. 6. N. Macovățeanu, „Dela Sate“, piesă teatrală. — Nr. 7. Zotti Hodoș, „Intocmai!“ comedie. Nr. 8—9 O. G. Lecca, „Istoria Țiganilor“. Nr. 10 E. Hodoș, „Convorbiri pedagogice“. Nr. 11—12 E. Hodoș, „Cântece Bănățene“, cu un răspuns profesorului Dr. G. Weigand

„Istoria universală“ pentru școalele secundare de Vasile Goldiș, profesor. Volumul III. Evul nou. Editura librăriei Nicolae I. Ciurcu, Brașov. 1897.

„Gramatica Română“ pentru învățământul secundar de Ioan Petran, profesor. Partea I. Sintaxa. Arad. Editura autorului. Se poate căpăta și la administrația „Tribuna Poporului.“

„Abecedar ilustrat“ compus pe baza principiilor pedagogice moderne de învățătorii: Iosif Moldovan, Nic Stefu, Iuliu Groșoreanu, Nic. Boscaiu și Petru Vancu. A se cere la administrațiunea „Trib. Pop.“

„Manual de Theologia Morală“ de Dr. Athanasie Mironescu Craioveanu, profesor la universitatea din București. Tipografia „Cărților bisericești“.

„Acte și documente relativ la Istoria Renașterii României, publicate de Dimitrie A. Sturdza. București. 1888—1896. Tipografia Carol Göbl. Cuprinde:

Volumul I) Tractatele dintre Principatele Române și Turcia. 2) Tractatele dintre Principatele Române și Rusia. 3) Tractatele dintre Turcia și Austria. 4) Tractatele dintre Turcia și România. 5) Tractate și acte dintre Puterile Europene relative la Poarta Otomană și Principatele Române.

Volumul II. Acte și documente dela 1844 până la încheierea Tractatului de Paris din 30 Martie 1856.

Volumul III: Broșuri relative la situațiunea Principatelor Române după tractatul de Paris.

Volumul IV: Acte și documente dela 1 Martie până la 30 Iunie 1857.

Volumul V: Acte și documente dela 1 Iulie până la 31 Decembrie 1857.

Volumul VI: Partea I: Procesele verbale ale Adunării ad-hoc a Moldovei, dela 7 Septembrie, până la 21 Decembrie 1857.

Partea II: Procesele verbale ale adunării ad-hoc a Munteniei dela 10 Septembrie până la 10 Decembrie 1857 (Divanul ad-hoc 1857 și Comisiunea Europeană din 1856—1857).

Volumul VII: Acte și documente din 1858 până la înălțarea lui Alexandru pe tronul Principatelor-Unite în anul 1859.

„Liturgia Sfântului Ioan Crisostoculeasă, aleasă și întocmită pe baza culeșilor vechi bisericești, pentru corul lărilor pe două voci — sopran și alt — Nicolae Stefu, învățător în Arad. Se poate cămănda dela autorul și administrațiunea noastră.

A apărut!!

și se află de vânzare la administr. „Tribuna Poporului“

„JUVENILIA“

proză și versuri de Sextil Pușcariu (264 pag. 3 ilustr.)
cu prețul de 80 cr. plus 3 porto postal.

(186) 7—10

Administrația
„TRIBUNA POPORULUI“

Se primesc comande pentru următoarele lucrări:

Circulare și prefuri-curente
NOTE
OPURI ȘI BROȘURI

Strada Aulich Nr. 1.

Tipografia „Tribuna Poporului“ A. P. Barcianu Arad

Strada Aulich Nr. 1.

Diferite tipărituri pentru bănci
P L I C T R I
Invitări, cărți de vizită, anunțuri funebreale

Prețuri foarte moderate.

Ori-ce comande se efectuează prompt.